

Dit is opa Lewis. We noemen hem Grote Lou.
Hij vergeet dingen. Ze zeggen dat ik op een dag
ook uit zijn geheugen zou kunnen verdwijnen.

Ik ben Lou, Kleine Lou, en ik blijf hier.

Als ik bij Grote Lou ben,
waait de wind zachter
en straalt de dag meer.

We huppelen en dansen,
en soms blijven we maar lachen.

We zijn onafscheidelijk.
Hoe kun je iemand vergeten
die altijd bij je is?